

Meddelelser, der var saa vitterlig uholdbare og urigtige, er han blevet dømt til Aar efter Aar at skulle gentage, at han er — paa Vej til Balance. Han staar for os alle som en Mand, der bevæger sig paa et rullende Fortov, som gaar imod ham: hans egne Skridt er hurtige og anstrengte, han bevæger sig, tror han, fremad, men han kommer kun langsomt af Stedet.

Med Hensyn til de aflagte tre Regnskaber er der allerede fremsat saa detaljerede Betragtninger, at jeg kun skal gøre nogle Tilføjelser. Det er allerede fremhævet, at disse tre Aar viser en Gældsforøgelse af 275½ Mill. Kr. og en Kassebeholdningsforringelse af 223½ Mill. Kr., altsaa tilsammen 499 Mill. Kr. Men disse to Tal er ikke Udtryk for, hvad den højtærede Statsminister har forvaltet og forbrugt i disse tre Aar, thi der kommer tre Poster til. Der kommer for det første en Post paa 30 Mill. Kr., som laa udenfor Statskassen i Beholdninger, og som er brugt til at dække Underskuddet paa den højtærede Landbrugsministers Forsyningslove. Endvidere er der optaget et Laan i Nationalbanken paa 40 Mill. Kr. Og endelig er der solgt Husmands- og Byggeforeningsobligationer i disse tre Aar for i alt 21 Mill. Kr. Naar Regnskabet paa § 26 i Aar viser saa forholdsvis gunstigt kun et Underskud paa 60 Mill. Kr., skyldes dette bl. a., at den højtærede Finansminister i Aar har realiseret for ca. 15 Mill. Kr. Husmands- og Byggeforeningsobligationer; tidligere opsamlede er de nu blevet ført over til Hypotekbanken og solgt der. Jeg tror, at den højtærede Minister, saa hurtigt han overhovedet er i Stand til, naar han faar Obligationerne ind, søger at realisere dem gennem Hypotekbanken. Ofte har man hørt Tale om fra Venstres Side, at de store Tilskud til Husmandsjord og Byggeslaan er afholdt af Driften — det har det ærede Medlem Hr. Martin Hansen givet Indtryk af i sine Fremstillinger. Det beror paa en Misforstaaelse. Det er for saa vidt rigtigt, som det i nogle Aar er sket, men naar Perioden gøres op, er en væsentlig Del af disse Værdier, nemlig de Husmandsobligationer, man faar med Panteret i Jorden, og de Obligationer, man faar paa Boligerne, atter afhændet, saaledes at hvad der er anvendt til Husmandsbrug udenfor Jordfonden og til Boliger, er afholdt paa denne Maade, ved Salg af de for Tilskuddene erhvervede Værdier.

Tilsammen er de Midler, Statsministeren har haft til Raadighed, altsaa 590 Mill. Kr., hvortil yderligere kommer en

50 Mill. Kr., som er kommet ind fra Len og Stamhuse, men som atter er overført til Jordfonden, og jeg kan derfor ligesom det ærede Medlem Hr. Martin Hansen holde det Beløb udenfor.

Altsaa, Forbruget har været 590 Mill. Kr. Naar vi nu paa Statsregnskaberne undersøger, hvorledes Statens Formue ser ud, ser man, at den i de samme tre Aar, hvor der er forbrugt 590 Mill. Kr., er sunket fra 474 til 465 Mill. Kr., altsaa sunket ca. 10 Mill. Kr. Den naturlige Slutning, som man heraf maa drage, er altsaa den, at der er skaffet Formueværdier for 580 Mill. Kr., og den Slutning har ogsaa Regeringens Hovedorgan her i København, „København“, draget, idet det har skildret det Forhold, der foregaar, ganske simpelt saaledes, at de Penge, man har i Kassebeholdningen, de Laan, man optager, o. s. v., flyttes blot over fra at være flydende til at være faste Værdier. Altsaa, man maatte antage, at Formueværdier for disse 580 Mill. Kr. var til Stede, men det er ikke rigtigt. Hvis man gennemgaar det, saa nøje som det er muligt efter det næsten uigennemtrængelige Statsregnskab, tror jeg ikke, det vil være gørligt at konstatere virkelige Formueværdier for mere end 300 à 340 Mill. Kr., for øvrigt af forskellig Forrentningsbetydning, det vil sige, at der af det nævnte er fra 240 til 280 Millioner, hvorfor der ingen Værdier foreligger.

Hvorledes kan nu dette i Statsregnskabet give sig det Udtryk, at Formuen kun er gaaet 10 Mill. Kr. tilbage? Ja, Aarsagen er den, at der paa Formueregnskabet findes foretaget forskellige Bevægelser, som dækker over dette Forhold. De fleste af disse Bevægelser er ganske traditionelle, foretages i Henhold til gammel Tradition, men virker blot i en Periode som den nuværende ganske ekstraordinært stærkt. Saa længe Formueregnskabet, hele Regnskabet ikke er omlagt, er der ingen formel Anledning til Kritik over, at disse traditionelle Metoder anvendes, men man maa blot, hvis man vil forstaa, hvad der foregaar, vide, at det er traditionelle Metoder, der anvendes, og søge at forstaa deres Betydning og Værdi. Det, der er sket, er, at man som Formueværdi har optaget Laan, som ikke giver Rente, og om hvilke man for manges Vedkommende ved, at de ikke nogen Sinde vender tilbage, at man opfører Tilskud som Formueværdi, skønt man ved, at de ingen Sinde vender tilbage. Et ganske særlig grelt Eksempel er jo nævnt fra det konge-